

FORRÁS

I. évfolyam 1. szám

2015. január

A NAGYVÁRAD-ÚJVÁROSI SZENT LÁSZLÓ-PLÉBÁNIA HAVILAPJA

ÉLETKÉPEK

– plébániánk 2014. évi eseményeiből –

A nagyvárad-újvárosi Szent László-plébániához tartozó családok száma meghaladja a nyolcszázat – igaz, egy részük a város más plébániáinak területén lakik. 2014-ben 17 keresztelés, 12 házasságkötés és 85 temetés volt. Az adatok jelzik, hogy közösségünk előregedő – a temetések száma igen magas –, ezért igyekszünk minden korcsoportot megszólítani és bevonni a közösség életébe.

A tavalyi esztendő a szokásos események mellett néhány újdonságot is hozott egyházközségünk *hitéletébe*. Őseink fogadalmának eleget téve, farsang végén *triduum* volt templomunkban. A lelkigyakorlatot Bartha Szabolcs nagyvárad-i származású, Budapesten élő lazarista atya vezette. Mindhárom napon a szentmise előtt szentségimádást végeztünk, a szerzetes nővérek, a karizmatikus mozgalom tagjai, illetve a Mária Légió tagjainak vezetésével. Két nap Exc. Böcskei László megyés püspök is jelen volt közös imánkon.

A nagybőjti *keresztúti ájtatosságokba* is bevontuk a Mária Légió, az egyháztanács, valamint az egyetemi lelkészség tagjait, amely közösségtalálkozón hétfőnként, mintegy 20–30 fő vesz részt. A *hitoktatás* és a szentségekre való felkészítés nagyon fontos feladat. Tóth Attila Levente káplán atya ezt a munkát nagy odaadással és gondossággal végzi. A felnőtt katekézisek –

hittanórák – során hét felnőtt készült fel, akik nagycsütröttökön az esti szentmisén először járultak az oltáriszentséghez, ugyanakkor lábmosást is végeztünk tizenkét férfi segítségével. Külön figyelemmel törekedtünk a szertartások és a liturgia megszervezésére. Május 11-én húsz gyermek járult először a szentáldozáshoz: Báthori Emőke, Brânzaş Erik, Cservid Dávid-László, Horváth Adél, Horváth Tibor, Karácsonyi Anett, Kiss Andrea, Kémenes Vivien, Flórián Melinda, Meling Nóra-Dalma, Nemes Alexandra, Osvald Lőrinc Gréta, Rázmán Attila-Botond, Sarkadi Krisztián, Suba Martina, Szabó Boróka, Szabó Renáta, Tank Hunor és Zilahi Alexandra. A tavaly bérnállkózott ifjaink, Tóth Attila Levente segédlelkész vezetésevel képviselték plébániánkat áprilisban az Ifjúsági Világnap alkalmából az Egyházmegyei Ifjúsági Központ által szervezett VÁRLAK programjain. A nyár a vakáció, a táborozás ideje. Július 7-12. között a hittanosaink közül néhányan a Háló Szentjánosbogár-táborban vettek részt. Másik kis csoport Tóth Attila Levente káplán atya vezetésevel Sopronkövesden az ottani plébánia ministráns-táborában volt. Szeptember 28-án, a déli szentmise keretében Ft. Tóth Attila Levente atya iskolai tanévkezdő „Veni Sancte”-t szervezett, iskolatáska megáldással. Jelentős számban voltak jelen hittanosok és szülők is a szép lelkileg erősítő eseményen.

A felnőtt hívekkel való foglalkozás újabb lépése volt a *felnőttbérnállás*, amire augusztus 8-án került sor. A város plébániáinak területéről többen jöttek el a felnőtt katekézisekre. Exc. Böcskei László megyés püspök a következő személyeknek szolgáltatta ki a bérnállás szentségét: Czieger Szörény, Dorobanţiu Pantiş Erzsébet, Juhász Csaba, Kuzsma-Kovács Ilona, Nagy Anna-Éva, Nagy István, Papp Gyula-Mircea, Putnoki Mária, Szatmári Bernadett, Tóth István, Valimirovici Gabriella, Voiticsek Árpád és Voiticsek Ilona. Október 4-én volt Nagyváradon az egyházmegyei családok találkozó. A rendezvény keretében Ft. Tóth Attila Levente káplán atya is előadást tartott. A plébániánkat 12 család képviselte. Nagyön örültünk a családok nyitottságának, ezért, hogy jól fel tudjanak készülni, a régi plébánia pincetermében felkészítő előtállkózót tartottunk. Sokat gazdagodtak a résztvevők a családi és házaseletükre vonatkozóan.

Nagy öröm számunkra, hogy plébániánkon is megalakultak, működnek *lelkiségi mozgalmak*. A *Mária Légió* közössége április 8-án Újpalotán részt vett a fogadalomújító szentmisén, júliusban pedig a Szent József-telepi templomban szerveztek lelki napot számukra. December 8-án az Orsolya-templomban a Mária Légiósok hálaadó szentmisét tartottak, az egész évben kapott kegyelmekért.

December 13-án a *Rózsafüzér-társulat* adventi lelki délutánt tartott, a program közös imával, az Isteni irgalmasság rózsafüzérével kezdődött, majd előadás és beszámoló is volt. Közös szentmisével és ágapéval zárult a találkozás.

A Szeretetszolgálat-csoport tagjainak áldozatos munkája, valamint híveink nagylelkűségének köszönhetően, húsvét és karácsony előtt több mint hetven nehéz sorsú családot ajándékozhattunk meg. December 18-án egy meleg ebédre is meghívást kaptak a rászorulóknak, melyet a plébánia pincetermében szerveztünk meg. Iskola-kezdésre tanszergyűjtést hirdetett a csoport, a bőséges adományokból a belfényéri árvaháznak is jutott. Október 5-én, az Idősek Nemzetközi Világnapja alkalmából a Szeretetszolgálat-csoport szervezésében, illetve a rózsafüzér hónapjára való tekintettel, egy-egy rózsafüzérrel ajándékoztunk meg minden hívőt a vasárnapi szentmise után. A szentmise végén egy-egy szép verssel is köszöntöttük az időseket, amit ők örömmel fogadtak. Október 25-én az egyházmegye szervezésében az idénre meghirdetett Szeretetszolgálat Éve második hivatalos találkozója volt, ott a külföldi támogatóknak mondott köszönet kapott hangsúlyt. Plébániánkat a Szeretetszolgálat-csoport

tagjai és vezetőjük, Lakó Eszter képviselték. December 21-én, vasárnap este a Halmos László-kórus Kribus Mónika kántor-karnagy vezetésével jótékonyági koncertet szervezett. A koncerten fellépett a székesegyház felnőtt énekkara Oláh Gabriella vezetésével, valamint jeles előadóművészek. A felajánlásokat két nagyváradai gyermekotthon – a Csodák Háza és a Szentjánosbogár nevű árvaházak – kapták, ahonnan gyerekeket is meghívtunk. Ez a kezdeményezés a Szeretetszolgálat Évének utózóngéje volt, de nagyon jó jövőbeli lehetőség is.

A már említett *egyetemista lelkészség* fiataljai idén is megszervezték a gyermekotthonok találkozóját. A nap mottója: „Ilyeneké a mennyek országa” volt. Ezzel a témával mutattak be egy-egy kis műsort az otthonok. Mintegy 120 gyermek volt vendégünk ezen a napon. A programban törekedtünk a gyerekeket reflektorfénybe állítani. A nap fő támogatója St. Dolore nővér volt, aki jelenleg Münchenben él, viszont Csíkszépvízen ő nevelte fel azokat az árvákat, akik ma a lelkészségnek is oszlopos tagjai.

Április 7-én az egyetemista közösség a bentlakók nagy részének részvételével a Körös-parton szemétszedési akciót szervezett. Az egyetemisták nagy jókedvvel és lelkesedéssel tették a magukét és 18 nagy zsákot töltöttek meg a folyó partján eldobált hulladékból. Az eseményről a helyi sajtó is elismerően írt.

Április 24–26. között Tahiban a budapesti római katolikus egyetemi lelkészség szervezte meg a Kárpát-medencei magyar római katolikus egyetemi lelkészségek konferenciáját. Lelkészségünket Pék Sándor plébános és Szabó Roland képviselte. Május 30. és június 1. között az egyetemi lelkészség néhány tagja (Hitter Levente, György Noémi és Czimbalmos Csilla) részt vettek a „Fiatal vagyok és gondolkodom” konferencián, amelynek az idén a média volt a súlypontja. A fiatalok örömmel és sok tapasztalattal gazdagodva jöttek haza Kolozsvárról. Az egyetemista lelkészség munkájánál maradva, május hónap során megalakult az egyetemista tanács négy taggal: Dehenes Dorottya, Szabó Zsolt, Vass Gyopárka és Hitter Levente. A tagokat az egyetemisták választották meg titkos szavazással.

Az egykori legényegyleti hagyományokat és Kolping tevékenységet is folytatva, Szabó Roland megszervezte a bentlakás tollaslabda-bajnokságát. Fiúk és lányok külön mérkőztek egy nagyon hangulatos ünneplésbe torkolló kora esti alkalmon.

Június 11-én tanévzáró Te Deum szentmisét tartottunk a Szent László-templomban az egyetemista közösség tagjai számára, akik szép számban vettek részt. Külön igyekeztünk odafigyelni a ballagókra, akik jövőre már nem lesznek velünk, ők egy csoportképet kaptak emlékül ajándékba. Ez alkalomra egy kiadvány is készült az évi munkálkodásról, amelyet mindenki megkapott. Az este közös vacsorázással és táncestével végződött, jó hangulatban, örömben. Október 17–19. között az egyetemista közösség képviselte

részt vett Csíksomlyón az Országos Katolikus Egyetemista Találkozó. Az OKET-ről a résztvevő fiatalok sok élménnyel gazdagodva tértek vissza. Nagy öröm és ajándék számunkra az egységnek minden jele. Külön figyelnünk arra, hogy az egyetemista lelkipásztorkodás minden kezdeményezésében jelen legyünk. Az egyetemi lelkeség több mint 30 fiatalja áprilisban Máriapócsra **zarándokolt**. A közös zarándoklatnak programjában a szentmisét ebéd követte, majd a kegyhely történetével és csodáival is megismerkedhettek. Az ott töltött nap lelki és közösségi élményt adott a résztvevőknek. Május 18-án volt az Egyházmegyei Zarándoklati Nap a székesegyházhoz, Szent László tiszteletére. Május 25-én vasárnap délután, idén immár második alkalommal szervezték meg a nagyváradai plébániák zarándoklatukat a nagyváradai várhoz, Szent László király egykori sírhelyéhez. Június 7-én plébániánk közösen a Szentlélek olasz barátok plébániával megszervezte a Csíksomlyói zarándoklatot. Nagy autóbusszal indult a csoport, majd sok-sok kegyelemmel gazdagodva tért haza. Szeptember 8-án Máriaradnára zarándokoltunk egyházmegyei főpásztorának vezetésével.

Október 11-én Ft. Fejes Rudolf Anzelm O.Premontrei apát atya szervezésében élő rózsafüzér zarándoklat volt az egyházmegye azon templomaiban, ahol Mária-kegykép van. A Szent László-plébániáról is többen részt vettek a zarándoklaton.

A nagyváradiak számára fontos a Szent László-templom, hiszen ez volt sorrendben a harmadik székes-egyháza a váradi püspökségnek, másrészt megkülönböztetett módon hordozza Szent László kultuszát, tiszteletét. Ez a ragaszkodás, szeretet valószínűleg 50 évvel ezelőtt, amikor a város lakói megvédték a templomot a lebontástól. Egyházközségünk jeles **ünnepét** három irányban terveztük meg: 1. maga az épület, melyet karban kell tartanunk, gondoznunk kell – így elhatároztuk: a legfontosabb munkát a tetőfestés, melyet a nyár folyamán elvégeztünk; 2. a közösség belső ünnepe pünkösdhétfőn – ahová meghívtuk azokat a papokat, akik az elmúlt 50 évben itt szolgáltak és még élnek, illetve a testvéregyházak képviselőit, akiknek a hívekkel együtt köszönetet mondtunk a kiállásért; 3. kifelé, a könyv és a könyvbemutató által, amely kulturális jellegű is és széles körben érinti és szólítja meg a város lakosságát. 1964-ben május 18-án volt pünkösdhétfő és akkorra volt meghirdetve az utolsó szentmise, így akkor kezdődött a templommentő megmozdulás is. Ezért ezen a napon délután 4 órakor tartottuk az „...és feltört a bit” című, az eseménynek emléket állító könyv bemutatóját. Szerkesztője Szilágyi Aladár és Péter I. Zoltán. A bemutatón elsőként Mons. Fodor József helynök úr szólalt fel az egyházmegye képviselőjeként, F. Márton Erzsébet színművésznő szavalt, a Halmos László-kórus Kribus Mónika kántor-karnagy vezényletével szép kórusműveket szólaltatott meg.

Nagyvárad polgárai szép számban vettek részt a könyvbemutatón. Külön öröm volt az egykori résztvevők jelenléte is.

Az évforduló alkalmából a pünkösdhétfői ünnepi szentmisére meghívtuk azokat a lelkipásztorokat, aki az elmúlt időben itt szolgáltak: Rácz László, Láber Ferenc, Pék Sándor, Kovács Ferenc Zsolt irodaigazgató, aki a szentmisét és a szentbeszédet tartotta, Lőrincz Ottó kananok úr, Nagy Tibor, Mahajduda János és Mészáros Antal atyák. A szentmisét követően a papoknak egy képet adtunk át, amely a templomot ábrázolja. Meghívtuk továbbá a református, ortodox, görögkatolikus és zsidó közösségek képviselőit is. Nekik is egy-egy képet adtunk át köszönetünk jeléül, a hívek egy emléklapot kaptak, amely a templomot ábrázolja. A szentmisén szép számban vettek részt a város más plébániáiról is a hívek. Nagyon örültünk az egységnek a más vallásúakkal. Külön megemlékeztünk a már elhunyt templommentőkről, illetve azokról, akiket elítéltek és börtönbe zártak kiállításuk miatt. Rangos elismerést kívántunk adni a nagyváradiaknak ezért a hőies tettükért.

A templombúcsú idén június 26-án volt. A szentmisét Ft. Balla Imre atya celebrálta és mondott szentbeszédet. A főpásztor is megisztelt bennünket jelenlétével. November 19-én volt a Posticum Szent Erzsébet-kápolnájának a

búcsúünnepe, és Német László nyugdíjas atya – aki részben ott lakik és besegít – ekkor ünnepelte a 70. születésnapját. Fontos feladat a filiánkként számon tartott Szent Erzsébet-kápolna közösségének a lelki gondozása.

Reményteljesen alakul **testvérkapcsolatunk** a németországi Vreden város plébániái közösségével. Január 22–26. között egyetemistákkal – Ambrus László, Szabó Roland, Berei Roland és Mercsák Antal atya – látogattuk meg őket. A vendéglátóink gazdag programmal készültek, megismerkedhettünk a plébánossal, Guido Wachtel atyával, a majdnem tíz lekipásztori munkatárssal. Örömmel találkoztunk újra azokkal is, akik tavaly ősszel Nagyváradon jártak. A testvérplébániánk több jelét adta irányunkba való elkötelezettségének. Zúgó harangszóval fogadtak bennünket, új évi fogadásukat látogatásunkra időzítették, ezen az új évi fogadáson lehetőségem volt bemutatkozni, röviden Romániáról, Nagyváradról, egyházmegyénkről beszélni. Szintén ekkor adták át azt az összeget, amelyet az egyetemista bentlakás felújítására gyűjtöttek. Január 25-én ünnepi szentmisén is részt vettünk – a szentmise keretében partnerkapcsolati okmányt is aláírtunk.

Február hónap második felében és március elején a vreden-i egyház-község támogatásának köszönhetően az egyik fiúszobát sikerült teljesen felújítani. A felújítási munkálatok nyáron is folytak. Befejeződött a bentlakás egy nagyobb szobájának és két fürdőszobájának rendbetétele, saját alapból pedig az épület tetőszerkezetének egy részét cserélték le új cserepekkel. Kedves alkalom volt az egyetemista bentlakásunkban a házszentelést megejteni. A bentlakás 27 lakójával a házszentelést követően közös uzsonnán vettünk részt, amelyet ők maguk készítettek az udvaron.

Október 15–18. között a németországi Vredenből a testvéregyház közösségének részéről egy csoport látogatta meg plébániánkat. A látogatást Szabó Roland szervezte és vezette le szép eredménnyel. Több találkozást szerveztünk: egyháztanácsosok, egyetemisták, Mária Légiósok, kórustagok. A főpásztort és az egyházmegye központját is meglátogatták. Volt egy szociális nap amikor a kórházakat és a szegényeket keresték fel, egy délután pedig Újpalotára látogattak el. Ez az egyre gyümölcsözőbb kapcsolat plébániánk életébe egy új és szép színfoltot hozott.

(A Historia Domus alapján)

„Ébresszétek fel a világot!”

Ferenc pápa szavai a szerzetesekhez

Szentatyánk, Ferenc pápa november 28-án kelt levelében meghirdette a Megszentelt Élet Évét, mely advent első vasárnapjával veszi kezdetét és 2016. február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepével ér véget. A pápa levele a megszentelt élet célkitűzéseit, elvárásait és távlatait elemzi, melyet nemcsak Róma püspökeként írt, hanem mint aki maga is Istennek szentelt személy:

Történelmünk elmesélése elengedhetetlenül fontos annak érdekében, hogy önazonosságunk élő maradjon és a család egységét, illetve a tagok közösséghez való tartozásának érzését megerősítsük. Nem öncélú régészeti feltárásról van szó, de nem is hasztalan nosztalgiazásról, hanem inkább a letűnt nemzedékek útjának nyomon követéséről: felfedezzük benne az iblező szikrát, az alapítóktól és az első közösségektől kezdve az elődeinket mozgató eszményeket, terveket, értékeket. (...) Mindenből tanulhatunk! Engedjük, hogy a múlt kérdéseket intézzon hozzánk, hiszen ez a megtérésünket szolgálja! Elbeszélni saját történelmünket nem más, mint dicséretet és köszönetet mondani Istennek minden adományáért. (...)

A megszentelt életnek ugyanakkor az is feladata, hogy őszinte összhangot és együttműködést érjen el az egyházban meglévő összes hivatásforma között, kezdve a papokon és a világi hívőkön, azáltal, „hogy erősítik a közösségi lelkiséget elsősorban saját közösségükben, majd az egyházi közösségben, s ennek határain túl is”. (...)

A megszentelt élet éve azonban nemcsak a megszentelt személyeket érinti, hanem az egész egyházat. Ezért az egész keresztény néphez fordulok, hogy egyre jobban tudatosítsa azt az ajándékot, amelyet oly sok megszentelt nő és férfi jelenléte jelent, akik a kereszténység történelmet formáló nagy szentjeinek örökösei.

A fentiek szellemében egy rövid életrajzzal emlékezünk minden hónapban magyar szerzeteseinkről. Példaképek ők, életútjukban felfedezhetjük az iblező szikrát!

Árpád-házi Szent Margit

(1242-1270)

Édesapja IV. Béla, a „második honalapító”, édesanyja Laszkarisz Mária bizánci hercegnő volt. Amikor a királyi pár a tatár seregek elől menekült, a szülők végső szükségükben a születendő gyermeket Istennek ajánlották, hogy segítse őket a tatárok elleni küzdelmükben. A legendaírók ezért Margit felajánlásával

látják igazolva a tatárok kivonulását az országból, illetve a nagykán halálát.

Szent Margitot már három évesen átadták a veszprémi domonkos nővéreknek, ahol a Katalin-kolostorban Margit nevelője Boldog Ilona és Olimpyades nővér volt, akiktől a misztikus jámborságot, Szűz Mária bensőséges szeretetét, a szenvedő Krisztus iránti teljes odaadást, valamint az állandó vezeklő szellemet tanulta. Béla király leánya számára kolostort építtetett a Nyulak szigetén. Itt tette le a fogadalmat 1254-ben Szent Margit. A 12 éves leány teljesen tudatában volt annak, hogy mire kötelezi az eskü. Kétszer is lett volna lehetősége, hogy Rómától felmentését kérje szent fogadalma alól – két nagy politikai előnyökkel járó házasság miatt –, ám Margit mindkettőt határozottan visszautasította.

Elődleges volt számára, hogy mennyei Hitvese előtt megfeleljen, ezért tartotta meg a szigorú szabályokat, sanyargatta magát és ápolta legnyomorúságosabb betegeket. Nem szerette, ha királylányként kezelték. Isten megajándékozta a jövőmondás tudományával, amellyel atyját is segítette diplomáciai gondjaiban. Amikor úgy érezte, hogy élete végéhez közeledik, megjósolta halála óráját is. 1270. január 18-án halt meg annak a tudatnak a derűjével az arcán, hogy odaát már várja mennybéli jegyese. Szentté avatását már 1276-ban kezdték, amelyre csak 1943-ban került sor.

Boldog Özséb

(kb. 1200–1270)

Az egyetlen magyar alapítású szerzetesrend, a pálosok alapítóatyja. Esztergomban született, s itt is járt iskolába a Szent István által alapított káptalanba. Szegény, hallgató, komoly ifjú volt, aki kedvelte a magányt. Szülei egyetértésével pappá szentelték, s hamar híres lett arról, hogy mély átszellemültséggel, áhítattal mutatta be naponta a szentmiséit, ami akkor szokatlan volt még. Papi jövedelmét szétosztotta a szegények között, s minden szabadidejét az

olvasásnak és az írásnak szentelte. Művei sajnos nem maradtak fent, de feljegyezték róluk, hogy „olyan filozófiát tanított, amely nem az emberek, hanem Isten tetszését vívta ki”.

Az Esztergom környékén élő sok remete gyakran betért a városba, s ott hamar Özséb háza lett az egyik legkedveltebb pihenőhelyük. A gyakori látogatások mellett a tatárjárás lehetővé tette még leginkább ösztökélő erő Özséb számára, hogy remete legyen. Úgy gondolta, hogy kortársainak szüksége van a példaadásra, az engesztelésre és vezeklésre. Az újjáépítés után lemondott a kanonokságról, összes javait szétszította a rászorulóknak és Váncsai István érsek engedélyével, aki Boldog Özséb imáiba ajánlotta az országot és a megyét, 1246-ban remetességbe vonult.

Szántó környéki híres hármass barlangja alatt, a forrás mellé letűzte a szent keresztet, s felírta rá az „In Cruce salus” (Keresztben az üdvösség) jelmondatát. Egy látomás hatására egyesíteni szerette volna a szétszóródott remetéket, ezért sorba járta az országban a nagyobb remetetelepeket. Ez után Rómába ment, hogy a szerzetalapításhoz elnyerje a Szentszék jóváhagyását. Itt pártfogásába vette Aquinói Szent Tamás, így nemsokára IV. Orbán pápa jóváhagyta a rendet, melynek ideiglenes szabályai megírásával Pál veszprémi püspököt bízta meg.

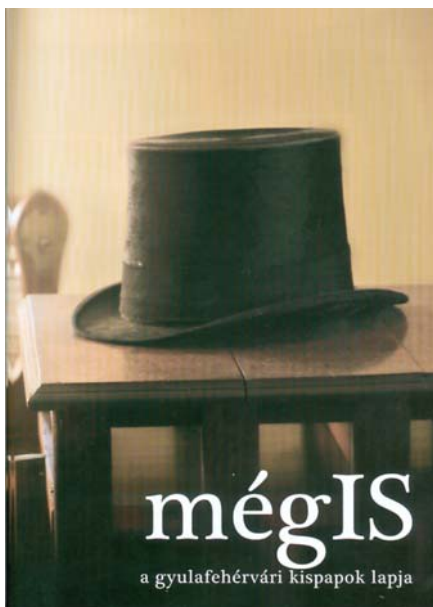
Boldog Özséb a rendet Remete Szent Pál oltalma alá helyezte, hiszen ő volt az első remete, a remetesség atyja. Innen ered a rend neve is: Ordo S. Pauli Primi Eremitae, nálunk a pálosok kifejezés terjedt el. A rend első tartományfőnöke Özséb lett. 1270-ben halt meg a pilisszentkereszt monostorban, ajkán Jézus Krisztus és Szűz Mária nevével. A rend a végleges egyházi jóváhagyást 1308-ban kapta meg, akkor áttértek Szent Ágoston regulájára.

(www.katolikus.hu)

- **Január 1-től** emelkednek a stóladíjak, az egyházmegye rendelete szerint: szentmise 20 ron, temetés és esküvő 250 ron.
- **Január 1-től** új sekrestyés szolgálja a közösséget *Vaszilkovits Anna* személyében.
- **Január 2-12.** között *házszentelés, családlátogatás* a közölt útiterv szerint.
- **Január 4.,** vasárnap, *örökös szentségimádási nap* d.u. 2 órától 5 óráig a templomban.
- Az elsőpéntekes betegeket **január 16-án** látogatjuk meg a szentségekkel.
- **Január 6.,** kedd, *Vízkereszt,* a szentmisék 8, 10 és d.u. 5 órakor lesznek.
- **Január 17-én** újraindulnak a *bittanórák,* 10 órakor az elsőáldozók, 11 órától a bérnalkozók számára.
- **Január 18-24.** *Ökumenikus imabét* – a részletes program a későbbiekben, a hirdetőtáblán lesz olvasható.
- **Január 21-25.** között *meqlátogatjuk a vredenl egyházközséget,* a plébániánkat tizenketten képviselik.
- A sekrestyében kapható a gyulafehérvári kispapok lapja, a *mégIS.*

A tartalomból:

„Egy nyáj lesz és egy pásztor” – újonc kispapjaink bemutatkozása

„Férfiként egy női szent nyomában” – interjú Jakubinyi György érsek úrral

Isten álma

Imádkozó férfl(ak)

Fura szerzet

Szeretetre alapozva

A férfi és a könny

Férfi és nő: párhuzam vagy ellentét

„Reklámpasi”

Az a férfi az én apám...

Miért csak férfi?

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primáriei utca 9. szám. Telefon: 0259/431-652.

Készült a nagyváradl Litera Print nyomdában.